

**การศึกษา ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น
กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหาศ จังหวัดสุโขทัย**

A Study Knowledge, Attitude and Compliance with the Computer -
Related Crime Act B.E. 2560 Of local personnel: a case study of local
administrative organizations in Khiri Mat district Sukhothai

ชญชิตา มุลชีพ¹ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์²

Chananthida Mooncheep and Kampanart Wongwatthanaphong

Received: January 16, 2021

Revised: April 05, 2021

Accepted: April 14, 2021

DOI: 10.14456/jra.2021.81

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมาย
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วน
ท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหาศ จังหวัดสุโขทัย โดยการวิจัยเชิง
ปริมาณ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 594 คน ตัวแปรต้นคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง
หน้าที่ในการทำงาน ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต การใช้งานโทรศัพท์มือถือ
เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อครั้ง ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจ
ที่มีต่อกฎหมาย เจตคติหรือทัศนคติที่มีต่อกฎหมาย และการปฏิบัติตามกฎหมาย เครื่องมือที่ใช้ใน
การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อถือได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การ
แจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ในระดับ
ปานกลาง ระดับเจตคติอยู่ในระดับน้อย และระดับการปฏิบัติตามอยู่ในระดับน้อย

คำสำคัญ: การศึกษาความรู้, เจตคติ, พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560, บุคลากรส่วนท้องถิ่น

^{1,2} วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม; College of Local Management
and Development Pibulsongkram Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: chananthitm@gmail.com, Tel. 061-6325141

Abstract

This research article aimed to study knowledge, attitudes and compliance with the Computer Crime Act B.E. 2560 (2017) of local personnel, a case study of local government organizations in Kirimas District, Sukhothai. This study was a quantitative research. The total number of samples were 594 people. The independent variables were sex, age, educational level, job position, experience in using computer/Internet, a mobile phone in connecting to the Internet and length of internet usage per time. The dependent variables were understanding of the law, attitude towards the law and compliance with the law. The tool used for collecting data was a questionnaire through the reliability test. Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The results showed that knowledge was at a moderate level. The attitude and behavior were at the low level.

Keywords: Knowledge Education, Attitude, Computer Related-Crime Act B.E. 2560
Local Personnel

บทนำ

ในปัจจุบันผู้คนเริ่มหันมาใช้สื่อสังคมออนไลน์แทนสื่อแบบเดิม ๆ กันมากขึ้น ในการสื่อสารข้อมูลถึงกัน ซึ่งในช่วงเริ่มแรกการใช้สื่อสังคมออนไลน์ มักใช้ในลักษณะของงานอดิเรกสื่อสารกันระหว่างตนเองกับคนรู้จักใกล้ตัว จากนั้นได้มีการขยายการประยุกต์ใช้สู่ภาคธุรกิจ ซึ่งได้รับการตอบรับจากผู้คนอย่างกว้างขวาง สาเหตุสำคัญที่ทำให้สื่อสังคมออนไลน์ได้รับความนิยมขึ้นเรื่อย ๆ มาจาก การใช้งานที่ง่าย เข้าถึงกลุ่มคนได้รวดเร็ว มีการแสดงความคิดเห็นไปมา และสื่อที่นำมาแบ่งปันมีลักษณะหลากหลาย (พิชิต วิจิตรบุญรักษ์, 2554) รวมทั้งการพัฒนาตลอดเวลาของเทคโนโลยีการสื่อสารและอินเทอร์เน็ต ทำให้มีแนวโน้มค่อนข้างชัดเจนว่า สื่อสังคมออนไลน์ จะเป็นสื่อหลักของผู้คนในโลกอนาคตอย่างแท้จริงในการเข้าถึงได้ง่ายของคอมพิวเตอร์ของคนในยุคนี้ย่อมมีทั้งคุณและโทษ การรับรู้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์ แบ่งปันสร้างแรงบันดาลใจ ย่อมเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง หากแต่ทุกสิ่งเมื่อมีด้านสว่างย่อมมี ด้านมืด หากมีการใช้เพื่อเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จ บิดเบือน ปลอมแปลง อีกทั้งอาชญากรรมทางการเงิน ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ ความวุ่นวาย ปลุกปั่น ลุกลามเป็นประเด็นสังคม ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตในการสื่อสารมีผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยผลกระทบในด้านบวกจะช่วยส่งเสริมความสะอาดสบาย ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการค้าคว่ำวิจัย และทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ นอกจากนี้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันยังมีราคาถูกใช้งานง่ายทำให้ผู้ใช้ทั่วไปสามารถเป็นเจ้าของได้ ส่วนผลกระทบทางด้านลบเกิดจากการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตในการสื่อสารที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น 1) ลดปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ เพราะเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและการสื่อสาร

ทำให้เกิดความสะดวกรสบายทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ลดน้อยลงและก่อให้เกิดโรคติดการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นและอาจก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพตามมาได้ 2) เพิ่มช่องทางในการก่ออาชญากรรม การแสวงหาผลประโยชน์อย่างผิดกฎหมายบนอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจของผู้ใช้โดยตรงหรือทางอ้อมโดยใช้เครือข่ายโทรคมนาคมสมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์เคลื่อนที่จนกลายเป็นปัญหาสำคัญของสังคม เช่น การเจาะระบบเครือข่าย การละเมิดลิขสิทธิ์ สื่อลามกอนาจารเด็กและการล่วงละเมิดเด็กซึ่งปัญหาเหล่านี้จะนำไปสู่การกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีแนวโน้มขยายวงกว้างและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นตามข่าวที่ปรากฏอยู่ในสื่อสังคมช่องทางต่าง ๆ อยู่บ่อยครั้งว่า มีผู้นำเอาความรู้ความสามารถและคุณสมบัติของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตไปใช้ในทางมิชอบจนทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือถึงแก่ชีวิต เพียงเพื่อได้รับประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งทำความเดือดร้อนแก่บุคคลอื่น ทำให้สังคมเดือดร้อนอยู่เป็นระยะ เนื่องมาจากในปัจจุบันการใช้คอมพิวเตอร์โดยการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ตนั้น เป็นการนำเข้าซึ่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากมายหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง และรูปแบบวิดีโอ ด้วยจุดเด่นของสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถมีความสะดวกและรวดเร็วในการเผยแพร่และการรับข้อมูล ข่าวสาร จึงทำให้สื่อสังคมออนไลน์ถูกนำมาใช้ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทั้งของ ภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นมีทั้งข้อเท็จจริงและข้อมูลที่ถูกปรุงแต่งขึ้นด้วยหลากหลายวัตถุประสงค์ ทั้งด้วยเจตนาการเปิดเผยข้อเท็จจริง การให้ความรู้ การโฆษณา ซึ่งเป็นเจตนาที่ดี รวมถึงเจตนาไปในทางที่ไม่ดี ทั้งด้วยการบิดเบือนข้อเท็จจริง หลอกลวง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาและคติความต่าง ๆ ขึ้นมามากมาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จึงได้ถูกบัญญัติขึ้น เพื่อให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบและกำกับดูแล มีเครื่องมือที่จะสามารถตรวจสอบการกระทำความผิดและมีบทลงโทษหากเกิดการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับบุคคล ส่วนรวม รวมถึงความมั่นคงปลอดภัยของประเทศได้ (ว่องวิช ขวัญพัทลุง, 2562) ดังนั้น ในกรณีเหล่านี้กฎหมายจึงต้องเข้ามากำหนดกฎเกณฑ์ ซึ่งก็คือ “พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ราชกิจจานุเบกษา, 2550) และ พ.ศ. 2560 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560)” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ “ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ซึ่งมีรูปแบบการกระทำความผิดที่มีความซับซ้อนมากขึ้นตามพัฒนาการทางเทคโนโลยีซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมีภารกิจในการกำหนดมาตรฐานและมาตรการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมทั้งการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ”

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดสุโขทัย เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายฉบับดังกล่าวอาจเป็นเรื่องที่ไกลตัวและคนบางกลุ่มยังมิได้ให้ความสำคัญต่อกฎหมายฉบับนี้มากนัก และบุคลากรบางกลุ่มอาจกระทำความผิดไปแล้วโดยไม่รู้ตัว ซึ่งอาจ

ก่อให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์ขององค์กรและตัวของบุคคลเอง ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจจะยังไม่ถึงกับเป็นคดีความทางกฎหมาย แต่ก็มีโอกาสเข้าข่ายการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ได้ โดยไม่จำเป็นที่ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือไม่ได้สนใจต่อกฎหมาย จึงอาจเกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ขึ้นได้ง่าย ทั้งในด้านการแบ่งปันข้อมูล (Share) การกดถูกใจ (Like) และการนำเข้าข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ในสื่อสังคมออนไลน์ ทั้งยังสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าว ไปเป็นแนวทางในการป้องกันหรือส่งเสริมความรู้ในด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตได้อย่างถูกต้อง และไม่ขัดต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษา ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดสุโขทัย

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษา ระดับความเข้าใจและความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรส่วนท้องถิ่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรส่วนท้องถิ่น ที่ทำงานอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดสุโขทัย จำนวนทั้งสิ้น 594 คน จัดเก็บข้อมูลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบออนไลน์ด้วย Google Form ตามไฮเปอร์ลิงค์ <https://forms.gle/TBHxf1CXo2zzSYrT9> แบบสอบถามในงานวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามกระบวนการการสร้างเครื่องมือ สำหรับงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ กำหนดเป็นแบบวัดระดับความรู้ที่มีต่อกฎหมายจำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อกฎหมาย จำนวน 10 ข้อ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบ Rating Scales และแบบวัดระดับการปฏิบัติตามกฎหมาย มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบ Rating Scales จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อใช้ในการบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ที่แสดงปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต การใช้งานโทรศัพท์มือถือเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อครั้ง พบว่า

1. บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายทั้งหมด 297 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศหญิง 297 คน คิดเป็นร้อยละ 50

2. บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ช่วงอายุ ช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.4 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ ช่วงอายุต่ำกว่าปี จำนวน ราย คิดเป็นร้อยละ และช่วงอายุตั้งแต่ ปีขึ้นไป จำนวน รายคิดเป็นร้อยละ 7.4 และช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8

3. บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 398 ราย คิดเป็นร้อยละ 67 รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมา คือ ปริญญาโท จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.6 และปริญญาเอก จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5

4. บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานคือ พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาคือ ข้าราชการ จำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมา คือพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.2 รองลงมา คือ ลูกจ้างประจำ จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 รองลงมา คือ คนงานทั่วไป จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.8 และ อื่นๆ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7

5. บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาและประสบการณ์ในการใช้งานคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต มากกว่า 6 ปี จำนวน 478 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาคือ 4-6 ปี จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.3 รองลงมา คือ 1-3 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.1 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 และ ไม่เคยใช้ จำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 0.3

6. บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการใช้งานโทรศัพท์มือถือเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต มากกว่า 5 ปี จำนวน 493 ราย คิดเป็นร้อยละ 83 รองลงมา คือ 3-5 ปี จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.9 รองลงมา คือ 1-3 ปี จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.9 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และไม่เคยใช้ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5

7. บุคลากรส่วนท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 312 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ 3-4 ชั่วโมง ต่อครั้ง จำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมา คือ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.3 และต่ำกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.6

ส่วนที่ 2 ระดับความรู้ในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 พบว่า ระดับความรู้ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับความเข้าใจในเนื้อหาของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ปานกลาง

ตารางที่ 1 ระดับความรู้ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ คีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

ระดับความรู้ในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ประเทศไทยได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ปี พ.ศ. 2560 เมื่อ 24 มกราคม พ.ศ. 2560	2.75	.547	ปานกลาง
2. ระบบคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ปี พ.ศ. 2560 หมายถึงระบบคอมพิวเตอร์ คือ อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของ คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนด คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์ หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ	1.67	.798	น้อย
3. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	2.69	.567	ปานกลาง
4. การเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลใดที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560	2.86	.507	ปานกลาง
5. การนำข้อมูล/ภาพ ของผู้ที่เสียชีวิต ที่เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ฯลฯ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560	2.65	.635	ปานกลาง
6. ผู้ให้บริการสามารถเก็บข้อมูลการใช้บริการได้ไม่น้อยกว่า 90 วัน แต่ไม่เกิน 2 ปี นับแต่ที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	2.41	.649	ปานกลาง
7. การกระทำความผิด ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 หากกระทำความผิดนอกประเทศไทยจะต้องได้รับโทษภายในประเทศไทย	2.40	.703	ปานกลาง
8. หากท่านได้นำเข้าข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แล้วลบออก ท่านจะมีความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 หรือไม่	2.07	.784	ปานกลาง

ระดับความรู้ในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560	\bar{X}	S.D.	แปลผล
9. การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์เป็นการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560	1.97	.779	น้อย
10. โทษสูงสุด ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 คือ จำคุกตั้งแต่ 5-20 ปี ปรับตั้งแต่ 100,000 บาท-400,000 บาท	2.24	.615	ปานกลาง
11. การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด	2.42	.629	ปานกลาง
12. ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมีได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	2.32	.572	ปานกลาง
13. ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมีได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	2.30	.580	ปานกลาง
14. ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	2.33	.555	ปานกลาง
15. ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	2.26	.573	ปานกลาง
16. ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท	2.27	.573	ปานกลาง
17. ผู้ใดทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	2.28	.543	ปานกลาง
18. ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นอันมีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท	2.24	.578	ปานกลาง

ระดับความรู้ในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560	\bar{X}	S.D.	แปลผล
19. การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยสุจริตอันเป็นการติชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ ผู้กระทำไม่มีความผิด	2.45	.651	ปานกลาง
20. ถ้าผู้เสียหายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตร ของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย	2.30	.557	ปานกลาง
โดยรวม	2.34	6.19	ปานกลาง

ส่วนที่ 3 ระดับเจตคติหรือทัศนคติที่มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 2 เจตคติหรือทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น

เจตคติหรือทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ตัวบทกฎหมายของ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 ยังไม่มีความชัดเจน โดยผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่สามารถทราบได้ว่าตัวผู้ใช้อะไรได้กระทำความผิดแล้วหรือไม่	3.45	.754	ปานกลาง
2. จำกัด สิทธิเสรีภาพ ในการโพสต์ การแสดงความคิดเห็นในโลกออนไลน์	3.17	.802	ปานกลาง
3. ท่านไม่แน่ใจว่าสิ่งไหนที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560	2.54	.879	น้อย
4. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ 2560 เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	2.88	.812	น้อย
5. การวินิจฉัยความผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 อาจมีความคลาดเคลื่อนและไม่เป็นธรรม	3.22	.969	ปานกลาง
6. การบังคับใช้กฎหมายตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 ยังไม่มีความหนักแน่นพอในการลงโทษผู้ทำความผิด เช่น ยังมีข้อความที่เป็นสแปม (spam) รบกวนอยู่ตลอด โดยผู้รับไม่สามารถปฏิเสธการรับได้ ตัวอย่าง ข้อความชวนเล่นเกมออนไลน์ พนันออนไลน์ เป็นต้น	3.18	.769	ปานกลาง
7. การโพสต์ การกดไลค์ การเผยแพร่ข้อมูล (Share) ในสื่อโซเชียลมีเดีย อาจเสี่ยงต่อการกระทำความผิดต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560	2.57	.950	น้อย
8. พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 ยังไม่มีบทลงโทษจริงจังสำหรับ ผู้ที่ขายสินค้าในโลกออนไลน์ ทำให้ผู้บริโภคยังได้รับผลกระทบ	2.78	.891	น้อย

เจตคติหรือทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	แปลผล
9. แม้ท่านมิได้มีเจตนากระทำความผิด แต่บางที่ท่านอาจจะกระทำความผิดแล้วตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560	2.42	.885	น้อย
10. ถึงแม้จะมีการตรากฎหมาย พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 แต่ท่านก็ยังไม่รู้สึกว่าจะยังไม่ได้รับความปลอดภัยในโลกออนไลน์ ทั้งในด้านความเป็นส่วนตัว และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.11	.871	ปานกลาง
โดยรวม	2.93	.858	น้อย

ส่วนที่ 4 ระดับการปฏิบัติตนภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติบางครั้ง

ตารางที่ 3 ระดับการปฏิบัติตนภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น

ระดับการปฏิบัติตนภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีการส่งต่อข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ตต่ออยู่เป็นประจำ	3.88	1.281	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
2. ท่านใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการทำงานเป็นหลัก	3.64	1.353	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
3. ท่านมีการกดไลค์หรือแชร์ข้อความ, โฟสต์ ที่ท่านชื่นชอบ โดยมิได้คำนึงถึงความผิดตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ	2.55	.959	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
4. พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ 2560 เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของพนักงานอินเทอร์เน็ต	2.88	.812	น้อย
5. ท่านมีการใช้คอมพิวเตอร์ของเพื่อนร่วมงาน โดยมิได้แจ้งให้เจ้าตัวทราบ อยู่บ่อยครั้ง	1.37	.836	ไม่เคยปฏิบัติเลย
6. การบังคับใช้กฎหมายตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 ยังไม่มีความหนักแน่นพอในการลงโทษผู้ทำความผิด เช่น ยังมีข้อความที่เป็นสแปม (spam) รบกวนอยู่ตลอด โดยผู้รับไม่สามารถปฏิเสธการรับได้ ตัวอย่าง ข้อความชวนเล่นเกมออนไลน์ พนันออนไลน์ เป็นต้น	3.81	.769	ปานกลาง

ระดับการปฏิบัติตนภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	แปลผล
7. ท่านนำข้อมูลที่ผิด บิดเบือนหลอกลวง (Fake News) ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ (อย่างเช่น ข่าวปลอม โฆษณาธุรกิจลูกโซ่ที่หลอกลวงเอาเงินลูกค้า และไม่มี การส่งมอบของให้จริง ๆ เป็นต้น) โดยมีได้กระทำต่อสาธารณะ หาก แต่เป็นการกระทำต่อคนใดคนหนึ่ง	1.30	.768	ไม่เคยปฏิบัติเลย
8. ท่านเคยใช้ชื่อผู้ใช้ (Username) รหัสผ่าน (Password) ของผู้อื่นเข้าสู่ระบบ	1.32	.733	ไม่เคยปฏิบัติเลย
9. ท่านเคยมีการนำเข้าสู่ข้อมูลอันเป็นเท็จ ที่กระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของประเทศ สาธารณะ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ	1.24	.672	ไม่เคยปฏิบัติเลย
10. ท่านคิดว่าท่านอาจเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับการคอมพิวเตอร์แล้ว	1.41	.741	ไม่เคยปฏิบัติเลย
โดยรวม	2.07	.910	ปฏิบัติบางครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัยในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่คล้าย ๆ กัน คือ งานวิจัยของนัตติกาญจน์ ทองบุญฤทธิ์ (2552) พบว่า ด้านการรับรู้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้เนื้อหาสาระของ พ.ร.บ. ในระดับปานกลาง ชัดแย้งกับงานวิจัยของศิยานิลห์ ศักดิ์คุลยธรรม (2551) พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ในระดับต่ำ ซึ่งเกิดจากการรับรู้ข่าวสารพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มีน้อย อาจเกิดจากการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่ไม่หลากหลาย และควรให้ความสำคัญแก่บุคลากรภาครัฐ ที่เมื่อกระทำความผิดไป อาจจะส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่การงาน และควรให้ความรู้ในด้านเนื้อหาของพระราชบัญญัติฉบับนี้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย

2. ระดับเจตคติหรือทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรี

มาศ จังหวัดสุโขทัยในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ และระดับน้อย 5 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ตัวบทกฎหมายของ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 ยังไม่มีความชัดเจน โดยผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่สามารถทราบได้ว่าตัวผู้ใช้อ้างอิง ได้กระทำความผิดแล้วหรือไม่ ระดับเจตคติหรือทัศนคติอยู่ในระดับ ปานกลาง การโพสต์ การกดไลค์ การเผยแพร่ข้อมูล (Share) ในสื่อโซเชียลมีเดีย อาจเสี่ยงต่อการกระทำความผิดต่อ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ 2560 ระดับเจตคติหรือทัศนคติอยู่ในระดับ น้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์ (2550) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีเจตคติ ต่อ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในการใช้ คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตว่า ในระดับน้อย ซึ่งควรมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ดังกล่าวผ่านทางสื่อต่าง ๆ ให้ ประชาชนทั่วไปรับรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรภรณ์ โรจนโรวรรณ (2553) พบว่า นิสิต คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีเจตคติเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในระดับน้อย และควรมีความรู้เรื่อง พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำ ผิดทางคอมพิวเตอร์ หากขาดการตระหนัก อาจมีภัยได้การรู้ กฎหมายเป็นทางออกในการแก้ปัญหา

3. ระดับการปฏิบัติตนภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอคีรี มาศ จังหวัดสุโขทัยในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติบางครั้ง ($\bar{X} = 2.07$) และเมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ ไม่เคยปฏิบัติเลย 6 ข้อ ระดับบางครั้ง 2 ข้อ อยู่ในระดับ ปฏิบัติบ่อยครั้ง 2 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ท่านมีการส่งต่อข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ตอยู่ เป็นประจำ การปฏิบัติตนอยู่ในระดับ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ท่านใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการทำงานเป็นหลัก การปฏิบัติตนอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ท่านเคยมีการนำเข้าสู่ข้อมูลอันเป็นเท็จ ที่ กระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของประเทศ สาธารณะ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือโครงสร้าง พื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ ($\bar{X} = 1.24$) การปฏิบัติตนอยู่ในระดับ ไม่เคยปฏิบัติเลย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทิกาญจน์ ทองบุญฤทธิ์ (2552) พบว่า ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ใน อำเภอเมือง เชียงใหม่ มีความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มากที่สุดในเรื่อง การนำเข้าสู่ข้อมูล เป็นเท็จเนื้อหาไม่ เหมาะสม และมีความเข้าใจน้อยที่สุดในเรื่องการดักข้อมูลคอมพิวเตอร์

องค์ความรู้ใหม่

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่า ด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ในด้านความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านเจตคติอยู่ในระดับน้อย และด้านการปฏิบัติตนอยู่ในการปฏิบัติระดับบางครั้ง ผู้วิจัยได้ขอ
นำเสนอข้อมูลดังนี้

1. ด้านความรู้ในเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ภาครัฐ ควรให้การส่งเสริมให้บุคลากรส่วนท้องถิ่นมีความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากบทลงโทษค่อนข้างสูง และในปัจจุบันการเข้าถึงเทคโนโลยีของประชาชน
ในทุกระดับ เข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะบุคลากรในภาครัฐ หากกระทำความผิดจากพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้แล้ว ที่ไม่เพียงแต่จะได้รับโทษจากกฎหมายฉบับนี้ แต่ยังส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ใน
การทำงานอีกด้วย

2. ด้านเจตคติหรือทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ด้วยการเข้าถึงเนื้อหาที่มีน้อยทำให้ในบางครั้ง บุคลากรภาครัฐหรือแม้แต่
ประชาชนทั่วไป อาจจะไม่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 แล้ว สิ่งที่สำคัญควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กฎหมายฉบับนี้ให้หลากหลาย
ช่องทาง

3. ด้านการปฏิบัติตนภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความรู้เกี่ยวกับ
บทลงโทษของ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ถึงข้อควรระวังการใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ใน
ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะบุคลากรในภาครัฐและประชาชนทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการแก้ไขเนื้อหาในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 โดยระบุนความผิดให้มีความชัดเจน ดังนี้

1.1 แก้ไขมาตรา 14 (1) (การนำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอม
หรือเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงที่นำจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน)
และมาตรา 14 (2) (การนำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ที่นำจะเกิด
ความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคง
ในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือ
ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน)

1.2. จำกัดอำนาจของรัฐมนตรีในการออกประกาศ ถ้าไม่กระทบต่อสิทธิ
เสรีภาพของประชาชน รัฐมนตรี สามารถออกได้ด้วยตนเอง แต่ถ้ามีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของ
ประชาชน อาทิ การระงับการเข้าถึงข้อมูล การเปิดเผย ตัวตน ฯลฯ ต้องให้สภาเป็นผู้พิจารณา

2. จัดตั้งศาลชำนาญพิเศษเพื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ ตั้ง
ศาลชำนาญพิเศษที่มีการจัดตั้ง แล้ว อาทิ ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลเยาวชนและครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ด้านความรู้ควรส่งเสริมให้บุคลากรส่วนท้องถิ่น มีความรู้เกี่ยวกับการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนการทำงานของผู้อื่น การเผยแพร่ภาพ ตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาทเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งโทษตามกฎหมาย
2. ด้านเจตคติหรือทัศนคติ ควรให้บุคลากรส่วนท้องถิ่นทราบว่า การออกกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ฉบับนี้ มิได้เป็นการสร้างความยุ่งยากและรำคาญใจให้แก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และผู้ที่มีความรู้ทางศาสตร์คอมพิวเตอร์ไม่ควรประมาท เพราะจะเป็นผู้ที่อาจกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560
3. ด้านการปฏิบัติ ควรจัดอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศมาอธิบาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ให้เข้าใจ เน้นการปฏิบัติ และข้อควรระวังเพื่อมิให้ผิดพลาด

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์. (2550). *ทัศนคติและความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสารสนเทศ). คณะบริหารธุรกิจ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นัตติกาญจน์ ทองบุญฤทธิ. (2552). *การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต ในอำเภอเมือง เชียงใหม่*. (การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2554). *สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต*. เข้าถึงได้จาก https://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw016.pdf
- “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550”. (2550, 18 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 124 ตอน 27 ก, หน้า 4–13.
- “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560”. (2560, 24 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอน 10 ก, หน้า 24–35.

- ภัทรภรณ์ โจรจนโรวรรณ. (2553). *ทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร*. (การศึกษาค้นคว้าการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ว่องวิษ ขวัญพัทลุง. (2562). *วัฒนธรรม “กลั่นแกล้ง” บนโลกออนไลน์ ความรับผิดชอบทางกฎหมาย*. เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/647882>.
- ศิยานิลท์ ศักดิ์ดุลยธรรม. (2551). *ความรู้ การประเมินผลกระทบและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550*. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ). คณะ นิเทศศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.